

Landet, har vist, at det er hans alvorlige Ngt at blive her. Vi have derfor ikke fundet Betænelighed ved at indstille ogsaa ham til at erholde Indfødsret. — Mere tvivlsomt staar det med Ansøgeren under Nr. 255. Han har fra sit 15de Aar i 7 Aar opholdt sig her i Landet, men saa er han gaaet til Tyskland, og har aftjent sin Børnepligt i den preussiske Hær i 3 Aar indtil 1890; derpaa er han vendt tilbage hertil og har nu i 4 Aar opholdt sig henholdsvis i Faaborg og Fredericia. Jeg vil ikke sige, at vi have været særlig begejstrede for den Mand, der vender tilbage og trækker i preussisk Uniform, men der kan jo have været afgørende Grunde for ham til at gøre det, og i hvert Tilfælde, da han nu har været her i Landet 4 Aar efter, at han var færdig dermed, da man lige over for Nordflæsbygere plejer at være facil, og da han selv har udtalt Ønsket om at blive her i Landet vedvarende, indstille vi ogsaa ham til at erholde Indfødsret.

En af de Betingelser, som altid blive fordrede, og som skal foreligge, naar Ansøgningen gaar ind til Ministeriet, er, at de vedkommende kommunale Raad i alt Fald have erklæret sig over Ansøgningen. I Almindelighed gaa disse Erklæringer ud paa at anbefale vedkommende Andragender. Men der er dog her 9 Tilfælde, hvor vedkommende kommunale Myndigheder ikke have villet anbefale Andragenderne, og disse Tilfælde ere alle af samme Art. Grunden, hvorfor man ikke har villet anbefale dem, er den, at man siger: saa have vi dem øjeblikkelig paa det offentlige, de kunne ikke jusbistere; de maa ty til det offentlige Hjælp; vi finde derfor ikke, at der er nogen Anledning til at anbefale dem. — Ministeriet har nu ikke fundet tilstrækkelig Grund til at følge de vedkommende kommunale Raad, og i de 8 Tilfælde er Udvalget i den Henseende fuldstændig enigt med det høje Ministerium, idet der nemlig foreligger Bewidnelser om de paagældendes lange Ophold og gode Forhold i alle Retninger, af en saadan Bestaenhed, at det forekommer os, at den Omstændighed, at det vist er temmelig tvivlsomt, at de ville komme til at søge til det offentlige Hjælp, ikke burde forhindre, at de, overensstemmende med de hidtil fulgte Grundsatninger, saa Indfødsret til Trods for manglende Anbefalinger.

Kun i et Tilfælde tror Udvalgets Flertal at maatte holde med Sogneraadet, det er nemlig med Hensyn til Andragendet under Nr. 259. Denne Mand, der er født i Sverige og i 1874 kom herind med en svensk Kone og 3 Børn, fødte i Sverige, er Tøm-

rer, men er utvivlsomt paa et saadant Punkt, at han saa sikkert som nogen maa komme paa det offentlige og selvfølgelig vil søge Alderdomsunderstøttelse. Han har i en Række af Aar boet i Kristrup Sogn ved Randers, og det vil altsaa være denne Kommune, som eventuelt vil have at understøtte ham enten saaledes, at han faar Alderdomsunderstøttelse, eller at han bliver almindeligt fattiglem. Kristrup Sogneraad vægrer sig imidlertid ved at anbefale ham, og Udvalget kan ikke nægte, at det forekommer os, at denne Mand's Færd — hvorvel der ogsaa for ham foreligger gode Anbefalinger om Hæderlighed og god Vandel — i mange Retninger, og navnlig over for Sogneraadet ikke har været ganske saaledes, som den burde være. Han var Ejer af et lille Hus, og det har han, da han nærmede sig 60 Aars Alderen, „fejlet ud“, det vil sige overdraget det til en Datter for en aldeles nominal Sum af 100 Kr., som han paastaar, Datteren havde til gode hos ham. Huset siges at være en 400 Kr. værd, men han har, som sagt, tilskødet Datteren det og er altsaa nu formuesløs, og hvad der ser endnu mindre tiltalende ud, er, at han, som Sogneraadet ophjser, har i de sidste Aar, inden han solgte Huset, for at sætte dette i Stand for Datteren, taget for ikke ubetydelige Beløb paa Kredit inde i Randers, som han ikke har betalt og heller ikke er i Stand til at betale. Vi mene altsaa, at der er lidt mindre tiltalende ved denne Person, og da Sogneraadet gentagne Gange har modsat sig at anbefale ham — og jeg bemærker, hvad jeg senere skal komme til, at det er ikke uden reel Betydning for Sogneraadet, om de anbefale ham eller ikke — saa forekommer det os at være det naturligeste, at man i dette Tilfælde holder med Sogneraadet og nægter ham det. Jeg sagde, at det var ikke ganske uden pekuniær Betydning, om Sogneraadet anbefaler ham, thi i det Øjeblik, han faar Indfødsret, skal han, da han har været saa længe i Kristrup Kommune, at han hører hjemme der, helt og holdent forføres der. Han har været saa længe her i Landet, at han ikke kan hjemsendes, og saar han Alderdomsunderstøttelse, bliver den vel jagtens noget rundeligere, end fattighjælpen vilde være. Af Alderdomsunderstøttelsen faar Kommunen ganske vist af Staten Halvdelen, men jeg kan godt forstaa, at Sogneraadet, henset til hele den Maade, hvorpaa Manden næsten underhaanden har ført Krig med dem, ikke er bejjælet af nogen særlig Velvilje over for ham. Jeg vil ikke just sige, at Udvalgets Flertal sætter stort ind paa at faa det Endringsforslag vedtaget, det i den Hen-